

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

6. Scelera Herodis vindictam, vindicta Herodem ad pœnitentiam prouocauit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

dere potest, quām inhumano animo preeditus fuerit: quandoquidem iamiam ē vita discessurus curabat, ut ex singulis familijs uno aliquo sublato, totam gentem in luctum & charissimorum desiderium coniceret, nec Iesu a quoquam eorum, nec valens eis quidquam obiecere: cūm hi quibus nullum est virtutis studium, etiam inimicis tali suo tempore odio remittere soleant. Hæc Iosephus, ostendens Herodem, qui antè tot viuus atrocissimis modis occiderat, etiam post mortem, inclemensissimum latronem extitisse.

Quæro jam, num Herodes plura crima habuerit, an plures morbos? Quæro, an tam immanis bellua non fuerit cruciatu digna? Quæro, quid tu hosti tuo, qui te tam crudeliter trastauisset, faceres, si eum in tua haberes potestate? Atqui Herodes omnia, quæ commemorauimus, contra Deum designauit, à quo opes, regna & longam felicitatem acceperat; & contra illum Deum, qui *vita & mortis* habet potestatem. Nonnè igitur Sapi. 16. 13. par fuit, ut tot innocentum sanguinem indignissimè effusum nō jam mille morbis, sed mille Gehennis vindicaret? Omnes enim ab eo spoliati, vexati, occisi ad cælum clamauerunt, & Vindi. Apoc. 6. 10. ca sanguinem nostrum, dixerunt. Sed vide mihi ineffabilem Dei bonitatem; Herodi tot sceleribus cooperto, tot morbos misit, non tam in poenam, quām in medicinam. Ex morbis suis cognoscere poterat, quantum alijs dolerent iniuriæ atque cruciatus, quos eis inferebat. E morbis intelligere debebat, se à Deo flagellari. Hos dolores debebat cum inferni doloribus conferre; & inde resipiscere. *Ægrotauit Ezechias usque ad mortem.* 4. Reg. 20. 1. Qui conuertit faciem suam ad parietem, & orauit Dominum. Percus-
sus est Saulus cæcitatem, & cœpit animi oculos aperire, quia dura non nisi dutis rebus franguntur. Percussum est & Herodes, sed neque vidit, quorsum percuteretur. Et est mirabile, eum vnde-
que medicos conuocasse, medicinas quæsiuisse; iste ad acidulas, ad thermas, ad Callirhoen, nihil neglexisse eorum, quæ pertine-
bant ad sanitatem recuperandam; nec tamen illi, inter tot do-
lores, ullam vñquam de salute animæ suæ incidisse cogitationē;
neque configisse ad lachrymas, quæ sunt saluberrimum balneū
animæ poenitentis. Potuerunt igitur meritò Angeli, & ipse
Deus dicere: *Curauimus Babylonem, & non est sanata: derelinqua-* Ierem. 51. 9.

VI.

262 Cap. XXV. Quam justè Herodi sui morbi immisi?
misus eam, & eamus unusquisque in terram suam: quoniam peruenit
usq[ue] ad calos iudicium eius, & elevatus est usq[ue] ad nubes. Quare
iustissimā Dei sententiā damnatus est ad aeternos ignes, qui qua-
draginta juvenes, amore legis profanam de templi porta ima-
ginem securibus deiijcientes, una cum magistris suis, injustissime
exussit. Nam & hi, & tres regis pueri, ad quos regnum specta-
uerat, & trecenti duces, & quatuor filij, & iconjux Marianna,
& quatuordecim millia puerorum innocentum, & denique tota
nobilitas Iudeorum, eum morientem, sagittis confixa, ad Dei
tribunal comitata, & quotquot ab eo pressi, aut spoliati sunt,
accusauerunt, & vindictam appetierunt. Iustè igitur & morbis
afflictus est, & quia morbis non fuit correctus, in stagnum ignis
ardentis missus, cuius sentire principium, in hac vita, coepit, ut
fumo flamma continuaretur:

VII.

At quid nos Herodem miramur talia passum, & non e-
mendatum? Nos ipsoſ & noſtra tempora miremūr. Plena ſunt
omnia miserijs, bellis, & calamitate. Neque iam homines tan-
tum peculiariter male habent; ſed etiam totæ vrbes, prouinciaz,
regna ægrotant. Premuntur ciues egeſtate, ij, qui in pagis ſunt,
a milite, Principes ab honeſte. Spoliantur templa; deforuntur rura;
metuuntur prælia ſemper noua; & nouæ clades;

Præsentemq[ue] viris oſtentant omnia mortem.

Quid igitur? num Deum accusabimus? num crudelem vo-
cabimus? num dicemus injustum? aut flecti neſciū? Nequa-
quam. Sed potius noſtra delicta cum Herodis comparabimus,
& inueniemus diuinæ justitiæ mille cauſas dari, ut famem, pe-
stem, bellum, & omne malum nobis immittat. 1. Herodes
non negotia ſua religioni, ſed religionem negotijs accommoda-
uit, iam Iudeus, iam Idumæus, prout horum ſibi, aut illorum
poterat gratiam conciliare: & vel patris exemplo circumediſ ſe
est paſſus, regni cauſa. O quid iam non homines patiuntur, ut
regnent? dūmodo integra mihi maneat corona, circumcidatur Eccle-
ſia; pereat religio, maneat ditio. Postquam enim antiquata eſt phi-
losophia Iauelli, ſchola nunc regnat Machiauelli, cui cordi eſt,
non pię, ſed quiete viuere. Olim virtus primas habebat, nunc
honestas facta eſt ancilla vtilitatis. Et quid hæc in aulis queri-
mus?